Efecte Speciale

On Martie 05, 2016

Învață să construiești o imagine vizuală din ansamblul elementelor care compun o realitate, astfel încât ceea ce vrei să scoți în evidență să reprezine un uriaș efect de sinergie.

Colaborarea dintre cei doi titani continuă și la înregistrarea sincronizată a muzicii. Eisenstein urmărește pasionat munca migăloasă și de maximă exigență a compozitorului. Înregistrările se fac într-o atmosferă de sărbătoare. Muzica lui Prokofiev îl minunează, îl extaziază pe Eisenstein.

Prokofiev lucrează la înregistrare cu o pasiune absorbantă. Începe prin a se interesa de toate problemele tehnice ale înregistrării. Ascultă toate instrumentele producătoare de zgomot de care dispune studioul, pe unele introducându-le în partitură.

De pildă, pentru fragmentul "Careul", pe lângă cinci instrumente de percuție, există notată în orchestrație și... cada de la Mosfilm. El constată deformațiile pe care le provoacă microfoanele. Soluționează problema folosind defectele aparatajului în vederea obținerii unor efecte originale. Astfel înregistrează trompetele teutone foarte aproape de microfon, amplificând deformările iscate și obținând astfel "un uriaș efect dramatic". Caută efecte speciale și prin distribuirea neobișnuită a instrumentelor, printr-o orchestrație "inversată", de neconceput în domeniul lucrărilor simfonice obișnuite.

*Încearcă soluții - de atunci universal aplicate - prin amplasarea orchestrei într-un studio și a corului într-altul dozându-le apoi la înregistrare, din cabină, după nevoile dramatice ale acțiunii. **

Leadership: Poți să conferi creației tale un conținut de autenticitate astfel încât să uimești lumea datorită "esenței gândirii prin contraste" exprimată printr-o formă de accentuare a unei stări de spirit detașate și receptive la nou?

Procesul realizării compoziției, a cărei schiță izbucnește din „zgomotele” aleatoare produse de diverse repere (instrumente, voci, vibrația unor corpuri aflate în mișcare, etc.) este mult mai complicat, nuanțat printr-o serie de asociații mult mai numeroase, și se referă la toată rezerva științifică, emoțională, vizionară și creativă de care dispune regizorul. Acest proces ne dezvăluie esența fenomenului „ *gândirii prin contraste* ” - vizând o selecție atentă a intrărilor auditive, asamblate ulterior într-o combinație fantezistă.

Fiecare sunet sau amestec de sunete, tot ceea ce intră în perimetrul hărții unei minți născocitoare, poate fi considerat un fel de „translator” care emite instrucțiuni de nivel înalt într-un cod care, pentru a fi descifrat, cere un efort de gândire unitară. Un bun regizor anticipează forma pe care o îmbracă esența unei atare orânduiri de efecte speciale înainte de a-și promova versiunea de realitate prin intermediul unui microcosmos de trăiri, sentimente, gânduri și idei.

Apoi, pe parcursul materializării în diferite tipare de frecvență, odată cu introducerea anumitor sugestii, întregul cod se transformă într-o imagine vizuală: conținut și mesaj.

Un regizor a cărui stare de spirit este detașată și receptivă la nou știe să pună în scenă cât mai elocvent un scenariu care să evidențieze relația lui cu o lume mult mai largă decât scena

unui experiment, în care spectatorii trebie să relaționeze tot ceea ce văd pe ecran cu mediul înconjurător, cu alte persoane, norme și înțelesuri. Scenariul trebuie să evidențieze însăși felul de a fi al regizorului, trebuie nu doar să miște inimile spectatorilor, ci să reprezinte realitatea propriei sale existențe, a propriei sale minți, a propriei sale conștiințe.

Esența gândirii în contraste se poate regăsi în legătura dintre lucruri, acțiuni, stări, evenimente și atitudini care oricând pot fi schimbate în funcție de cauzele și efectele care duc la schimbarea cadrului de reprezentare a cunoștințelor care doresc a explica lumea.

Doar regizorii dotați cu o ureche muzicală foarte bună pot să surprindă "ieșiri extraordinare" din zgomotele aleatoare. Ei reușesc cel mai bine să optimizeze fluxul de efecte speciale ce corespund condițiilor de percepție ale sunetelor profunde si semnificative din totalul „zgomotelor", în vederea validării diferitelor elemente ale scenariilor de film.

Ceea ce face din leadership un fel de potir cu volum tot mai cuprinzător, dând senzația că posesorul lui este înzestrat cu puteri supranaturale, ține de îndemânarea cu care sunt localizate și folosite „defectele aparatajului în vederea obținerii unor efecte originale". Grație defectelor, reprezentând niște comori ascunse aflate în spatele zgomotelor, ecourilor, interferențelor, confuziilor și distorsiunilor, sub care se reunește arta de a surprinde esențele subtile, orice și totul capătă o identitate, adică limbaj și unitate.

Să poți face din defectele aparatajului pârghia care poate mișcă universul, iată ce înseamnă să fii regizor. Să cauți efecte speciale prin distribuirea neobișnuită a instrumentelor, printr-o orchestrație "inversată", de neconceput în domeniul lucrărilor simfonice obișnuite, iată ce înseamnă să fii compozitor. Să reușești traduci orice defecte prin puritate, seninătate sau strălucire, activând în oameni o anumită stare de spirit, este calitatea unui lider.

A conferi creației tale un conținut de autenticitate înseamnă să asimilezi ideea de "deformare" a mijlocului cel mai potrivit prin care se realizează comunicarea, cu un uriaș efect de realism complet - capabil să facă senzație.

Efectele speciale sunt contribuția cea mai de seamă pe care un regizor o aduce în lume prin intermediul aparatajului, având rolul de a îmbogăți și a adăuga valoare viziunii sale.

* Notă: Ion Barna - *Eisenstein* , Editura Tineretului, 1966.

Source: https://neculaifantanaru.com/efecte-speciale.html